

Farské zvesti

Farnosť Pobeďim, filiálka Bašovce

Letné vydanie

Číslo: 2/2010

Ročník: 4

20. júl 2010

Biblické okienko:

1. a 2. Kniha Samuelova

Tieto knihy tvorili v hebrejskej Biblii pôvodne iba jeden spis. Autorom je prorok Samuel. Rozdelenie spisu na dve knihy pochádza od gréckych prekladateľov, ktorí museli pri odpisovaní použiť dva zvitky.

V Samuelových knihách sa opisujú udalosti od narodenia Samuela až po Dávidovu smrť (asi r. 1070 - 970 pred Kr.). Stredobodom opisovaných udalostí sú osudy troch hlavných osôb: Samuela, Šaula a Dávida.

Obsah obidvoch kníh dáva vysvetlenie dejinných udalostí okolo založenia monarchie a význam kráľa Dávida. Za iatok opisuje Samuelov život od narodenia cez povolanie za proroka. Potom hovorí o založení monarchie, o pomazaní Šaula za prvého kráľa Izraela a o jeho vojnách. Šaul v týchto vojnách zvíťazil, ale Samuel mu pre previnenia, ktorých sa dopustil proti Božej vôli, oznámil, že Jahve ho zavrhol a na jeho miesto vyvolil Dávida. ale sa opisuje Dávidovo vyvolenie za kráľa a služba na Šaulovom dvore, jeho úspešné vojenské podujatia, Šaulove nástrahy a prenasledovanie Dávida, ktorý je nútený viesť tulácky život, skrýva sa na púšti pred Šaulom. Dávid sa po Šaulovej smrti stáva kráľom nad celým Izraelom.

Dávid dal preniesť archu zmluvy do Jeruzalema, ktoré sa takto stalo náboženským strediskom. Sám zložil niekoľko piesní, ktoré sa dodnes používajú pri obradoch /žalmy/. Po víťazstve nad okolitými národmi sa opisuje Dávidov hriech a jeho následky: rozklad v Dávidovej rodine, Absolónovo sprisahanie, boje Dávidových synov o trón a konečné ustanovenie Šalamúna za kráľa.

Dávid je dodnes najuznávanejším kráľom Izraela. Ako prežíval mnohé udalosti môžeme vidieť zo žalmov, ktoré napísal. Tu vidíme jeho veškosť v pokore a dôvere v Boha.

V týchto knihách je sympatické, keď veľký Dávid, ktorý dostal prísľúbenie od Boha, že jeho potomok bude Mesiáš, sa vykresľuje nielen ako osobnosť, ale aj ako hriešny lovek. Vždy však hriechom o uťoval a robil pokánia, čo u jeho nasledovníkov nebolo už také zrejmé. Vedel, že Bohu sa páči i so srdcom pokorným a oddaným. A v tom by nám mohol byť príkladom. -MV-

Zrnká múdrosti

z knihy Samuelovej

● Samuel dorastal, Pán bol s ním a ani jednému z jeho slov nedal padnúť na zem. *1Sam 3, 19*

● Samuel odpovedal Šaulovi: „Azda sa Pánovi páčia celopaly a obety tak, ako poslušnosť Pánovmu hlasu? Veľkosť poslušnosti je lepšia než obeta a poddanosť lepšia ako tuk baranov! *1Sam 15, 22*

● Pán povedal Samuelovi: „Neháň sa na jeho výzor a na výšku jeho postavy, lebo ho nepokladám za súceho. Veľkosť (Pán neháň adí), ako háň adí lovek. Lebo lovek háň adí na výzor, ale Pán háň adí na srdce.“ *1Sam 16, 7*

Na úvod záver

Je zvláštne písať článok, ktorý sa bude písať, keď už budem v inej farnosti. Dostal som otázku: „Na čo je dobré to prekladanie kázav?“ Odpovedal som: „Aby vám kostol nepadol na hlavu.“ Niektorým sa tento postup katolíckej cirkvi veľmi nepáči. Ledva si lovek zvykne na svojho káza a zrazu ho preložia inde. Aj keď káza to nie je také ľahké. Málokedy vie, o čo ide. Musí si zvykať na nové prostredie a nových ľudí, ktorí ho majú. Úlohou káza je, aby viedol zverených ľudí k Bohu. A tu je potrebná rôznorodosť. Jeden káza pekne spieva, iný zaujímavou kázou, iný popravuje budovy, iný sa viac venuje mládeži, niektorý zase vzdelaniu. No a keby tu bol stále len jeden káza, tak by ste boli ochudobnení. Takto sa navzájom dopĺňajú. Žiadny káza nemôže vyhovieť všetkým. Aj preto je dobrá zmena. A možno niekedy aj pre toho káza, keď môže budovať niečo nové. To máte ako so starým domom. Môžete ho len upraviť. Keď máte nový dom, tak si ho staviate podľa vašej predstavy. A preložený káza do istej miery stavia dom nanovo.

Počas môjho pôsobenia sa veľa toho opravilo. Viem, že sám by som to nedokázal, a preto chcem zo srdca poďakovať všetkým, ktorí mi pomáhali.

A bolo ich dosť. Hlavnou príčinou ekonomických problémov, ale aj všetkým brigádnikom a dobrodincami. Sám som sa udoval, odkiaľ sme na to našli to kopec azí. Ďakujem aj tým, ktorých nebolo vidieť, ale sa modlili v tichosti doma. Zaiste aj vďaka nim sa nám dobre darilo.

Keď az je predovšetkým duchovný správca, a tak chcem samozrejme poďakovať aj tým, ktorí mi pomáhali pri duchovných veciach vo farnosti. Myslím, že naša farnosť nezaostávala až tak v horlivosti za inými. Práca sa deje mi bez pomoci mladých by len ťažko napredovala. Samozrejme, ako ja som nebol ideálny káza, aj mne sa nepáči ili mnohé vaše postoje. Keď az drží nad vodou nielen modlitba a sviatosť, ale aj postoje veriacich k jeho aktivitám. Ak majú záujem, káza to teší a dodáva mu to posilu.

Som rád, že Boh ma poslal do Pobeďima. Na záver, ak som niekomu ublížil, prosím o odpustenie. A ja taktiež všetkým odpúšťam. Niekedy sa lovek ocitne medzi dvoma kameňmi a nemôže všetkým vyhovieť. Novému farárovi prajem veľa požehnaní a dobrých spolupracovníkov.

Marián Vivodík, farár v Bolerázi

Rozlúčka s vdp. Mariánom Vivodíkom • 1999 - 2010

Jedenást rokov je ten čas,
keď v Pobeďime ste pôsobil ako kňaz.
Vo všedné dni, v nedeľu i sviatky,
učili ste nás čítať si prvé piatky.

Boli ste príkladom kňazskej obetavosti,
chorým ste domov prinášali sviatosť.
Venovali ste sa deťom a mládeži,
za to vám naša vďaka náleží.
Všetci vás máme veľmi radi
a vážime si vaše rady.

Tak ako dobrému pastierovi treba
mať svoje ovcečky vedľa seba,
neúnavne - neuprie to nikto vám,
venovali ste sa farským spoločenstvám.

Dnes tu však smutne stojíme,
keď s vami sa už lúčime.
K nebesiam prosba naša letí za rána:
„Ochraňuj, Bože, dôstojného pána.
Ty náš nebeský Otče milý,
dopraj mu zdravia, veľa síly,
by stále cítil Teba na blízku
a zvykol si v novom pôsobisku.
Ochraňuj ho vždy od zlého,
nech nezabudne na nás
a my na neho.“

S vďakou farníci z Pobeďima

Foto: Ladislav Novák

● Pobeďimskí veriaci sa na sv. omši v nedeľu 27. júna t.r. rozlúčia s duchovným otcom vdp. M. Vivodíkom.

Zveril som sa do Božej opatery a nesklamal som sa

Rozhovor s Pátrm Jánom Kadlecom S.J.

V roku 2007 sme v prvom čísle Farských zvestí uverejnili článok z príležitosti Vášho životného jubilea. Po troch rokoch sa obraciam na Vás s žiadosťou o rozhovor, ktorým chceme doplniť niektoré časti Vašej životnej cesty.

Pobedim bol v minulosti známy úctyhodným po tom k azom a reho ných sestier. Vy ste sa pridali k duchovným pastierom v dobe, ktorá bola u nás k cirkvi najmenej priaznivá. o Vás viedlo k rozhodnutiu sta sa k azom?

Bol som na vojen ine práve v ase, ke sa menil systém na ruský spôsob. Celé vedenie bolo vymenené. Pravidelne som chodieval do kostola. Došli Vianoce a vraj oteraz jedine v skupine a s povolením. Vytvorili sme skupinu, lebo sme viacerí chodili na sv. omše, ale nik z vedúcich nám povolenie nechcel podpísať, a tak sa stalo, že celé Vianoce sme sa nedostali do kostola. Vtedy bývali sv. omše len doobeda a v tom ase nám za ali premieta filmy a rôzne odpúšťajúce aktivity. Vo no sme dostali až poobede. Vtedy som sa rozhodol sta sa k azom. Na dovolenku som sa dostal až okolo Ve kej noci a vtedy som sa zdôveril spovedníkovi o svojom rozhodnutí. On mi povedal, že ma u nás do seminára neprijmú, lebo i tam nastali zmeny, ale ke Pán Boh chce, aby som sa stal k azom, tak sa stanem. Ja som tomu uveril a zveril som sa do Božej opatery a nesklamal som sa.

K splneniu rozhodnutia sta sa k azom bola najskôr nebezpečná cesta za hranice vlasti. o sa odohralo prv, ako ste prešli hranice a došli do susedného Rakúska?

Pri prechode na hraniciach som mal ve kú š astie, že pri explózii betónovej míny som bol práve na vrchu, a tak som nedostal priamy zásah, ale zasiahli ma len drobné kamienky. Najhorší bol v oku, ktorého následky poci ujem dodnes.

V Rakúsku ste boli vysvätený za k aza a stali ste sa lenom rehole jezuitov. Predchádzalo tomu však štúdium v Innsbrucku. Spomínate si na roky štúdia a na svojich spolužiakov?

S niektorými som stále v kontakte, ba dokonca s jedným bývalým profesorom som sa predvlni stretol priamo tu v Pieš anoch. Po desiatych rokoch pobytu v Kanade som ponavštevoval miesta, kde som študoval; Stams, kde som si urobil maturitu, Innsbruck, kde bol k azský seminár. Navštívil som aj niekoľkých spolužiakov a dobrodincov. Najviac v a m bývalému kaplánovi v Pobedime a potom farárovi v Hornej Stredě, dôstojnému pánu Máczadymu, ktorý bol aj mojím spovedníkom. V Rakúsku mal na starosti ute enecký láger vo Wels, kde som mal aj primí nú sv. omšu v ešte nedokon enom kostole.

O pôsobení slovenských jezuitov v Kanade vyšla i osobitná publikácia. V nej sme sa do itali o Vašej práci s mládežou. Ako sa s mladými spolupracovalo?

Po k azskej vysviacke v roku 1965 ma predstavil Slovenských Jezuitov, ktorý sídlil v Kanade, povolal do Galt, terajší Cambridge, kde som strávil tri roky ako minister domu a pritom som mal na starosti aj nových emigrantov, ktorí za ali v hojnom po te prichádzajú do Kanady. Vtedy som patril medzi najmladších lenov komunity, a tak som sa venoval aj mládeži. Prvé roky nám boli novopris ahované rodiny v a né, ke sme sa venovali mládeži. Po rokoch sa nau ili anglicky, zoznámili sa v školách s kanadskými de mi a aj rodi ia už mali svoje autá a mohli robiť aj náro nejšie výlety.

Pri jednom rozhovore ste spomenuli i návštevu biskupa Jozefa Feranca v Kanade. Bol to zaujímavý poznatok zo životnej dráhy nášho rodáka. Ako si na toto stretnutie po rokoch spomínate?

Rev. Jozef Feranec mal v Kanade rodinu Godál, ktorá mu zaplatila letenku,

a tak navštívil aj nás a vtedajší náš predstavený pochodil s ním po anglicky hovoriacich biskupstvách, lebo mal záujem zostať v Kanade. Práve v tom ase bolo napätie medzi anglicky a francúzsky hovoriacimi Kanadčanmi. Keby bol vedel anglicky, tak by bol zostal v Kanade, avšak vedel po francúzsky a nechcel tam emigrovať, lebo v tom ase to vypadalo tak, že sa Quebec oddelí od Kanady. V referende sa predsa väčšina rozhodla zostať spojená s Kanadou.

Po as vášho dušpastierskeho pôsobenia v Kanade sa Vám podarilo stretnúť i so svojou matkou a v susedom Ma arsku i so svojimi príbuznými. Iste si spomínate na udí, ktorí to zabezpečovali a na okolnosti týchto stretnutí.

V aka Bohu, že na moju vysviacku pustili rodičov, hoci aj ostatní príbuzní chceli prísť, ale nedostali dovolenie. Dokonca, ke som odchádzal do Kanady, znova sa prišli rozlúčiť do Rakúska. Dve sesternice z Ameriky tiež došli na moju vysviacku do Innsbrucku. Z desiatich bratrancov a sesterníc už žije len najmladšia. Ke mala mami ka 70 rokov, znova sme sa stretli v západnej Kanade, kde som vtedy pracoval ako misionár pre Slovákov. Zásluhu na tomto stretnutí má bratova žena Marienka, ktorá nieko kokrát cestovala do Bratislavy a Prahy, aby tam podplatila tých, o o tom rozhodovali. Mami ku som všade brával so sebou. Ja som vždy býval na kanadských katolíckych farách a matka u nejakej slovenskej rodiny, aby si mohla urobiť lepší prehľad o živote našich emigrantov. Pred odchodom mi povedala, že ke som odišiel z domu, prišlo jej to ve mi ažko a teraz vidí, aká potrebná je práca k aza medzi emigrantmi. Neskôr sme sa stretávali v Ma arsku, lebo som nemal ažkosti dostať tam vízum. Prvýkrát sme sa s rodinou stretli v Budapešti, kde mi slovenský gréckokatolícky k az už nebohý Rev. Dr. László Manojlov zaistil ubytovanie a potom sme sa ešte dvakrát zišli s rodinou v Pilis, kde nám rodina dala k dispozícii celý dom a tam sme strávili spolu aj dva týždne. Odvtedy sme si tam našli ve a priateľov a stále udržujeme živé kontakty. Aj nedávno sme tam boli na návštevu a obnovili si staré dobré spomienky.

Do vlasti ste sa vrátili po novembri 1989. Najskôr na návštevu do rodnej obce a potom ako len rádu do Pieš an. Ako na Vás zapôsobil Pobedim po to kých rokoch odlúenia?

Ke som odchádzal z Pobedima, poznal som každého obana po mene. Pri primí nej sv. omši 28. júna 1992, teda skoro po necelých 50 rokoch, poznal som len blízku rodinu, s ktorou sme sa stretávali v Ma arsku. Dokonca niektorých bývalých priateľov som už nepoznal, tak sa zmenili. o z nás urobili roky? Hoci obyvateľov Pobedima ubudlo, vybudovali sa nové ulice. Zmizli cigánske chatre a nový je rybník na Zástodolí. Kostol na nede ných bohoslužbách je poloprázdný, lebo za mojich ias aj hodne veriacich z Bašoviec dochádzalo na naše bohoslužby. Lavice boli obsadené staršími, mladí muži a ženy stáli medzi lavicami. Deti boli vpredu, kde je teraz oltár. Kázalo sa z kazate nice a ve mi dlho, až niektorí ažko pracujúci zadriemali. Vtedy kazate udrél pásou a takto si vynútil pozornosť. Snažil som sa aspo nie o si zapamätať z kázni, lebo otec sa ma raz pýtal, o om bola káze, no nevedel som odpovedať. Ako trest som musel k a a na ostrom polienku, lebo ma videl po as kázni rozprávať sa s priateľom.

I pri Vašom veku ste stále aktívnym duchovným pastierom. Vidáme Vás v našom kostole vysluhovať sv. omše, no zaujíma nás i Vaše sú asné pôsobenie Spolo nosti Ježišovej v Pieš anoch.

Ako neskoršie povolaný dostal som sa do pastora nej práce skoro štyridsaťročný, a tak musím teraz ve a doháť, o som v mladosti zameškal. Pán Boh mi dal relatívne dobré zdravie a kým mi ešte slúži, musím ho využívať. Po príchode do piešanskej komunity ma zaradili do práce, a tak som slúžieval sv. omše, vysluhoval sviatosti, dával duchovné cvičenia, dokonca aj mimo Pieš an.

Pokračovanie na str. 3

● J. Kadlec s jezuitmi. Foto: arch. J. Kadleca

Putovanie po Taliansku

V dňoch 22. - 29. mája 2010 sa veriaci z našej farnosti zúčastnili púte do Talianska.

Ako prvú sme navštívili Padovu. Sv. omšu sme mali v Bazilike sv. Antona Paduánskeho. Po nej sme si prezreli baziliku, v ktorej sú uložené pozostatky sv. Antona - patróna mesta Padova. V osobitnom, ve mi vzácnom relikviári z 15. storočia, je uložený svätcov jazyk. Bazilika je pozoruhodná siedmimi kupolami. Vo vnútri je po jej obvode 9 kaplniek.

Potom sme sa presunuli do Sanktuária sv. Leopolda Mandi - juhoslovanského kráľa, ktorý strávil skoro celý svoj kapucínsky život v spovednici. V relikviári je uložená jeho ruka.

V nedeľu ráno sme sa zastavili asi 5 km od Assisi. V Katedrále Panny Márie Anjelskej sa nachádza pôvodný kostolík Porciunkula. Podľa legendy dal sv. František tento kostolík opraviť a rozhodol sa pod Ježišovým vzorom žiť v chudobe. Zaujímavou je socha sv. Františka s košíkom - hniezdom živých holúbkov. Na Sviatok Zoslania Ducha Svätého sme mali sv. omšu v jednej z najstarších kaplniek Baziliky sv. Františka v Assisi. Po nej sme si pozreli Dolnú aj Hornú baziliku, ktorých steny sú pokryté freskami. V Hornej bazilike zachytávajú scény zo Starého a Nového zákona, ako aj zo života sv. Františka. V Dolnej bazilike je v krypte jeho hrob v stene obopnutom železnou mrežou.

Pešo sme prešli mesto kom až k Bazilike sv. Kláry. Zvonka je veľká a jednoduchá, vnútri dosť strohá. Nachádza sa tam veľký kríž, z ktorého Pán Ježiš prehovoril k sv. Františkovi: „Choť a oprav môj dom.“ V krypte baziliky je hrob sv. Kláry.

Ďalšou zastávkou bolo Orvieto. Zubačkou a autobusom sme sa vyviezli k Dómu, kde sa nachádza kaplnka Korporálu. V nej je uložený korporál ako dôkaz eucharistického zázraku v Bolsene. Mních Peter z Prahy slúžil sv. omšu a prepadol ho pochybnosti o pravde ohľadom Eucharistie. Keď predniesol slová premenenia, Hostia za ňou krváca. Zvyšky krvi možno ešte dnes vidieť na korporáli. Dóm je zvonku veľký a kolepý, priehľadný je krásne vyzdobený, na bokoch sú vodorovné pruhy červeného a bieleho mramoru.

Nasledujúce tri dni sme strávili v Ríme. Ubytovali sme sa v ubytovni na okraji Ríma, kúsok od poslednej zastávky metra, ktorým sme sa pohybovali po meste.

Pondelok sme začali ráno sv. omšou v ubytovni.

Padova, pred sochou sv. Leopolda.

Potom sme navštívili Baziliku sv. Pavla za hradbami, ktorá patrí medzi 4 hlavné kresťanské baziliky a stojí na mieste, kde bol pochovaný Apoštol národov. Veľké štvorcové nádvorie má 150 stĺpov smajestátnou sochou sv. Pavla uprostred. Medzi oknami a stĺpmi baziliky je dlhá séria mozaikových medailónov pápežov všetkých ias, počnúc sv. Petrom až po Benedikta XVI.

Ďalšou v poradí bola Bazilika sv. Petra v okovách, kde je schránka, v ktorej sú podľa tradície uchovávané okovy z rúk apoštola Petra, ktorými bol zviazaný po svojom väznení v Ríme. V bazilike sa nachádza známa

Orvieto - dóm, kde sa ukrýva Eucharistický zázrak

Michelangelova socha Mojžiša.

Krásna je aj Bazilika Santa Maria Maggiore, jedna zo 4 tzv. patriarchálnych bazilík, v ktorých pri hlavnom oltári môže slúžiť omša len pápež. Vznik tejto baziliky je spájaný s legendou o zázračnom snežení uprostred leta. Bazilika je cieľom pútnikov, ktorí si chcú uctieť vzácnu relikviu - Ježiškovu jasličku. Táto bazilika má spojitosti s dejinami našich národov. Na tomto mieste bolo totiž v roku 867 udelené pápežom Hadriánom II. slávnostné povolenie používania staroslovien inými ako 4. bohoslužobného jazyka (po latinine, gréčtine a hebrejine).

Obed ajšiu prestávku sme si urobili pri Koloseu, ktoré je jednou z najznámejších stavieb sveta. Dal ho postaviť Vespasián r. 72 n. l. Hoci už v stredoveku sa pri zemetrasení zničila časť múrov, pôsobí zvyšok ešte vždy veľkým dojmom. Bronzový kríž v aréne pripomína, že za vlády cisárov umierali v Koloseu kresťanskí mučeníci.

Po obede sme sa vybrali k Pamätníku Viktora Emanuela. Táto monumentálna stavba z bieleho vápenca má symbolizovať znovuzjednotenie Talianska. Nad hrobom neznámeho vojaka stojí jazdecká socha kráľa Viktora Emanuela II., 1. kráľa zjednoteného Talianska.

Vkročí do majestátného Pantheonu je ako vydať sa do doby Rímskeho impéria. Tento pôvodne chrám všetkých bohov bol neskôr premenený na kostol. Pri peknom pohľade sú ľúbe a svetlá prenikajú klenbou bez okien v akéhovákveľkom otvore v kupole (ktorým - v prípade dažďa - dovnútra aj prší). Obdivovali sme viaceré náhrobky, napr. Raffaela a kráľa Viktora Emanuela II.

V utorok sme si pozreli katakomby San Callisto, ktoré sú najstarším oficiálnym cintorinom kresťanskej komunity v Ríme. Sú pomenované podľa svätého Callista, ktorý bol pápežom vtedy ešte tajnej kresťanskej cirkvi a - rovnako ako väčšina pápežov tej éry - skončil mu eničkou smrťou. V katakombách San Callisto sa nachádza bohatá fresková výzdoba. Po prehliadke sme mali v malom kostolíku sv. omšu, kde sme si mohli uvedomiť, že za vyznanie „Verím v Boha“ sa v posledných prvotnej cirkvi zomieralo mu eničkou smrťou.

Tesne pred obedom ajšiu prestávkou sme vstúpili do budovy „Svätých schodov“. Podľa tradície sú to schody, po ktorých vystupoval Ježiš v Pilátovom dome. Po 28 schodoch možno vystúpiť iba po kráľovskej ceste, o ktorej sme žiaľ nestihli. **Pokračovanie v budúcom čísle, M. Dekanová**

Zveril som sa do Božej opatery...

Dokončenie zo str. 2

Keď bolo treba sobáš v angličtine, tak sa obaja obrátili na mňa. Dokonca v Trnave, kam došiel autobus veriacich z Nemecka, som po dlhých rokoch slúžil sv. omšu v nemeckom jazyku. V mojich rokoch mi za ňu robí ažkoľko moja hluchota, a tak bez strojníka by som mohol ažkoľko spovedať. *Skoro celý život ste pastoračne pôsobili v zahraničí. Na Slovensku ste už niekoľko rokov. Ako hodnotíte pastoračnú prácu v našej krajine? Kde vidíte možnosti zlepšenia?*

Bohužia, niektorí okolití kazi. Niektorí ani nespovedajú svojich veriacich, a tak pred prvým piatkom vždy máme veľa veriacich z priľahlých farností. Pred Veľkou nocou a Vianocami musíme volať pomocníkov i už z Trnavy, Bratislavy, alebo aj z Ivanka pri Dunaji, lebo spovedáme dve nedele pred sviatkami aj desiatky kazi. Na Slovensku ma zarazila nízka účasť katolíkov na sv. omšiach, ako aj zlovyk mladých žien spolu pred sobášom. V Kanade to boli viac výnimky. Horšie je to už len v Nemecku, Holandsku a v Spojených štátoch. Ako dôsledok máme veľa percento rozvodov.

Zaiste, mentalita Slovákov v zahraničí a doma je iná. Ako sa vám páči život na Slovensku v zahraničí, čím by vám mohli byť povzbudením?

O starousedlíkoch v Kanade platilo, že to boli pracovití, istotní a spoľahliví ľudia. Niektorí muži nechodili pravidelne do kostola, ale všeobecne boli skoro všetci veriaci. Mal som radosť z práce medzi nimi, lebo boli veľmi vďační za našu prácu a neradi nás videli v Kanade odchádzať. Dokonca boli poslané listy na biskupské úrady v Kanade a na Slovensko, ako i generálovi do Ríma, aby sme zostali na starých miestach. Keď som musel zanechať misijnú prácu, po aspoň ktorej som skoro každý deň cestoval, jedna starousedlíčka mi s plačom povedala: „Nikdy v živote som sa po anglicky nespovedala. Ako to budem robiť v budúcnosti?“ Keď sme sa už mohli vrátiť na Slovensko, odovzdali sme fary Slovenskej biskupskej konferencii, aby ony posielali k azov na miesta, kde to bude ešte potrebné. Sám som bol sedem rokov farárom na slovenskej fare v New Westminister, BC. Ešte stále udržujem s mladými kontakt cez internet a zo staršími si dopisujem. Toho roku som dostal ponuku od bývalých farníkov z Calgary, vraj mi pošlú letenku, aby som s nimi strávil prázdniny. Bohužia som ju zo zdravotných dôvodov musel odmietnuť. Každý rok ma tu niektorí bývalí farníci prekvapia návštevou, keď prídu na dovolenku k rodine.

akujeme za rozhovor. IP a MV

● Cibórium. Foto: I. Pastorek

Bohoslužobné predmety vo farskom kostole

V minulých íslach Farských zvestí sme popisovali vybavenie a ma by farského kostola sv. Michala archanjela, v sú asnom vydaní zvestí priblížime aspo v stru nosti bohoslužobné predmetykostola.

Z h adiska ve kosti i hodnoty za neme monštranciou, ktorá patrí k vybaveniu kostola od konca 17. storo ia. Pod a latinského nápisu na nohe monštrancie /z vnútornej strany/ pochádza bohoslužobný predmet z roku 1695. Finan né prostriedky na zhotovenie monštrancie poskytol pobe dimský farár Ján Viš ovic a po jeho smrti dal monštranciu zhotovi novomestský prepošť Jakub Haško. Monštrancia, schránka na vystavenie najsvätejšej sviatosti oltárnej, je bohato zdobená rastlinným dekórom, anjelmi v dolnej asti a reliéfmi a to Duch svätý v podobe holubice, sediaci Boh Otec, šatka Veroniky, ktorú drží v rukách anjel a dve postavy, anjel s krížom a druhá postava držiaca st p s medeným hadom. Kým anjel s krížom symbolizuje Nový zákon, druhá postava predstavuje starozákonný príkaz Boha Mojžišovi, aby urobil medené hada a dal ho na st p.

Na podstavci monštrancie sú vyrazené zlatnícke zna ky a to píniová šiška a monogram JL. Pod a píniovej zna ky ide o zlatníka z nemeckého Augsburgu, ktorý bol významným centrom zlatníckeho remesla. Monogram JL predstavuje zna ky konkrétneho zlatníka. Pod a doterajšieho stavu bádania /na tomto mieste akujem vnukovi Lukášovi Likav anovi za zistenie autora zna ky z odbornej literatúry/, ide o zlatníka Jána Joachima Lutza, ktorý pôsobil v Augsburgu koncom 17. a za iatom 18. storo ia. Pod a dostupných prame ov zomrel v roku 1727.

K monštrancii môžeme priradi alšie bohoslužobné predmety z konca 17. storo ia a to kalich a kríž -

pacifikál. Kalich a pacifikál sú rovnako ako monštrancia z roku 1695. ke že oba predmety liturgického zamerania majú rovnaký nápis s datovaním ako monštrancia. Kalich s bohatou akantovou výzdobou sa používa v ase ve kono nom a viano nom, pacifikál - ozdobný kríž z drahého kovu, obsahuje ostatky svätca a k az ich dával pobozka veriacim so slovami pax tecum /pokoj s tebou/. V pobe dimskom kostole sa kríž používal v ase ofier.

Okrem spomenutých dvoch období liturgického roka sa používa kalich z roku 1942, ktorý darovali farníci assessorovi, dekanovi farárovi Vendelínovi Zajacovi z príležitosti 25. výro ia jeho k azskej vysviacky / 1917/. Podobu kalicha má bohoslužobný predmet cibórium, nádoba na hostie. Pobe dimské cibórium s vrchnákom je zdobené bohatým prelamovaným dekórom a opatrené zlatníckou zna kou, ktorá sa používala v 2. polovici 19. storo ia. Nie je vylú ené, že ide o bohoslužobný predmet darovaný pobe dimskemu kostolu kardinálom Jánom Simorom v roku 1890. Dokladom o tom je záznam v kanonickej vizitácii z roku 1912. Toto cibórium, podobne ako kalich z roku 1695, sa používa vo viano nom a ve kono nom období. Druhé cibórium zo žltého kovu s barokovým rokajovým ornamentom a poškodeným vrchnákom sa v súčasnosti nepoužíva Vo svätostánku je trvalo uložená schránka na najsvätejšiu sviatosť oltárnu. Na stredné hostie sa pri premenení používa okrúhly tanierik tzv. paténa. Vo všeobecnosti sa pri sv. prijímaní používa z vnútornej strany zlátená obetná miska.

alšími predmetmi, ktoré sa používajú pri bohoslužbách, sú sklenené ampluky, novšia kadidelnica, naviculum - nádoba na tymián s dekoratívnou lyží kou, kropeni ka, olejni ka z roku 1719 /písali sme o nej v Farských zvestiach 2/2009/ a šatky, a to korporál /podklad na uloženie kalicha a sviatosti oltárnej/, purifikatórium /na vy istenie kalicha/ a manutergium /používaná pri umývaní prstovk aza/.

Mgr. Ivan Pastorek

Prosba o sponzorstvo

Farnos Pobe dim organizuje detský tábor na Orave, ktorým chceme de om poskytnú týžde plný zábavy, hier, priate stiev, ale i asu stráveného s Bohom. Nako ko cena pobytu je minimálna, chceme Vás týmto poprosi , ak je to vo Vašich možnostiach, o sponzorský dar v podobe propaga ného materiálu vašej firmy (šiltovky, tri ká, perá...), i iného materiálu, ktorý by sme darovali de om, alebo ho použili pri realizácii tábora. Sponzori môžu dar odovzda na farskom úrade. Za Vašu pomoc vopred Pán Boh zapla .

Veronika Sýkorová,
organizátorkatábora

Milé deti

Na záver jedna rada malej žabky. Ke má lovek nejaké problémy, musí si poveda , že malá žaba sa ve kej vody nebojí!
-MV-

Vydáva: Rímsko - katolícka cirkev, farnos Pobe dim. Zodpovedný redaktor: Mgr. Marián Vivodík, správca farnosti sv. Michala. lenovia redak nej rady: Ing. Marián Lednický, Mgr. Ivan Pastorek, Mgr. Margita Petrášová. Tel.: 032/779 41 76. Grafická úprava: Ing. R. Drgo - ACOM, Hlohovec, Tla : HcTV, s.r.o Hlohovec.

Bašovski farníci d'akujú

Milý duchovný otec,

je to už takmer 11 rokov, odkedy ste prvý krát vkročili do našej farnosti a teraz prichádza tá naj ažia chví a - lú enie. Dovo te, aby som v mene veriacich obce Bašovce, povedala pár slov.

Francúzsky spisovateľ Lamartin dal na otázku: „Kto je tento lovek?“ takúto odpove : „V každej farnosti žije lovek, ktorý nemá rodinu, a predsa patrí do rodiny celého sveta. Bez neho nie je možné sa narodi ani umrie . Pri jeho nohách udi a sklá ajú svoje najvä šie tajomstvá. Pred ním vylievajú svoje slzy. Je lovekom, ktorého slovo padá do srdca s váhou Božej authority a preniká duše silou viery. Kto je tento lovek? Je to k az! Nikto nie je schopný udstvu preukáza vä šie dobroako skuto nýk az.“

Aj Vy ste pre nás boli takýmto skuto ným k azom. Po as pôsobenia v našej farnosti ste nás viedli a usmerovali, boli ste k nám láskavý a cháp avý. Uvedomujeme si, že povolanie k aza je ažké, ale v sú asnosti ve mi potrebné. Ve kto iný by nám prinášal Pána na oltár, aby nás o is oval, uzdravoval a tešil? Spomíname si aj na sviatosti krstu našich detí, na prípravu na prvé sväté prijímanie, sviatosť birmovania. Sobášili ste našich mladých, potešovali chorých, odprevádzali zosnulých. Ve a asu ste strávili v spovednici, v adorácii pred Ježišom v Eucharistii, prípravou na duchovné obnovy.

Ve a energie ste obetovali našim de om a mladým, pre ktorých ste pripravovali výlety a mnohé iné akcie. Takisto ste vynaložili ve a úsilia pri obnove nášho kostolíka.

Drahý pán farár, aj ke sa ažko h adajú slová, chceme sa Vám z celého srdca po akova za Vaše pôsobenie v našej farnosti, za Vašu obetavos ,dobrotu, láskavos , za pochopenie a trpezlivos , ktoré ste nám nie raz preukázali a samozrejme za množstvo svätých omší, ktoré ste pre nás odslúžili. akujeme, že žiaden náš problém Vás nenechal ahostajným a úprimne ste sa snažili nám pomôc . akujeme za Váš nádherný príklad života pod a evanjelia i zaBožie svetlo, ktorým ste nám svietili v našich životoch. U ili ste nás vzia na ramená svoj kríž, viedli ste nás k láske k Bohu a našej patrónke -Ružencovej PanneMárii.

Drahý duchovný otec, prosíme Vás o odpustenie všetkého, ím sme sa proti Vám previnili.

Aj ke ni na tomto svete nedokáže vyjadri našu v aku, prijmite, prosím, aspo tieto malé dary na znak našej v a nosti.

Zárove Vám prajeme ve a zdravia, Božieho požehnania a síl v novej farnosti pod ochranou našej nebeskej Matky Márie. Prosíme nášho Pána, aby požehnával všetky Vaše diela.

Farníci z Bašovce